

[Jens Chr. Christensen.]

Tal af vore Købstadskoler og ca. 100 af vore Landsbyskoler gaaet ind under en frivillig eller kommunal Ordning. Selv om det i og for sig er et anseligt Resultat, der er naaet paa frivilligt Grundlag, er der alligevel langt tilbage, inden hele Spørgsmaalet er løst tilfredsstillende. Jeg ved meget vel, at mange ude i Landdistrikterne mener, at en Skolelægeordning for Landsbyskolerne er overflødig ud fra den Betragtning, at Sundheden er langt bedre paa Landet end i Byerne. Det er vel i og for sig rigtigt, men alligevel har man i enkelte Landsbyskoler konstateret, at kun ca. $\frac{1}{3}$ af nyoptagne Skolebørn kunde siges at være helt raske, og ca. Halvdelen var i en saadan Forfatning, at de maatte under Lægebehandling, og ikke desto mindre anede ingen af Forældrene, at deres Børn trængte til Lægebehandling.

Det gamle Ord „det er bedre at forebygge end at helbrede“ har ikke mindst Gyldighed over for en saadan Lovgivning, og jeg vil tilføje, at paa lang Sigt vil den ikke alene være bedre, men ogsaa billigere for Samfundet.

Hvis en saadan Lovgivning har været paakrævet før, er den det mere end nogen Sinde nu, hvor mange Aars daarlige Ernæringsforhold, daarlig Beklædning, mangelfuld Opvarmning af Hjem og Skolelokaler i høj Grad har nedsat Børnenes Sundhedstilstand. Jeg hilser det med Tilfredshed, at der i Lovens § 1 klart og utvetydigt siges, at alle Børn, Lærere og Skolebetjente o. lign., som har deres Gerning at røgte paa Skolen, kommer ind under Tilsyn; men jeg er ogsaa tilfreds med, at de, der gennem Attest kan godtgøre, at de er under et betryggende Tilsyn, kan blive fri for Tilsyn af Skolelægen. Der vil naturligvis kun blive ganske enkelte Tilfælde, hvor Fritagelse ønskes, men det medvirker til, at man ikke umiddelbart opfatter Loven som en Tvangsforanstaltning.

I § 2 siges, at der kan ansættes Skole-sundhedsplejersker, ja, at man endog giver Præmie til en saadan. Jeg vil mene, at det er nødvendigt under en eller anden Form at have et Mellemlid mellem Skolelægen og Forældrene. Det er ikke nok, at Skolelægen henviser Børnene til Behandling hos Forældrenes Læge; det maa ogsaa efterkommes. Og her er det, at en Sundhedsplejerske eller Sygeplejerske skal gøre Fyldest. Men mon der ikke i adskillige Tilfælde kunde være Mulighed for, at enten en Menigheds- eller en Foreningssygeplejerske, navnlig ude i Landdistrikterne, kunde varetage den Side af Sagen? Navnlig af Hensyn til smitsomme

Sygdomme er det af Værdi at have denne Lovgivning.

Jeg konstaterer med Tilfredshed, at der i § 3 staar, at Skolelægen i Forbindelse med Tuberkulosestationen skal foretage Undersøgelse af alle, saavel Elever som Lærere og Betjente. Netop over for denne Sygdom har det umaadelig Værdi, at Lægehjælp og andre nødvendige Foranstaltninger kan sættes ind paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt.

I § 4, Stk. 2, staar der, at Forældre skal anmodes om at være til Stede, naar Lægeundersøgelsen foregaar. Jeg vil dog mene, at det maa være nok, naar en af Forældrene er til Stede, enten Moderen eller Faderen. I mange Tilfælde vil det sikkert gaa saadan, at ingen af Forældrene kommer til Stede, naar Skolelægen er ude for at undersøge Børnene, og netop i saadanne Tilfælde er det nødvendigt at have det Mellemlid, som en Sundhedsplejerske eller Sygeplejerske kan være.

I § 6 staar der, at egentlig Lægebehandling er Skolelægen uvedkommende, og hvis et Barn trænger til Lægebehandling, henvises det til Hjemmets Læge. Det mener jeg er en god og fornuftig Foranstaltning. Det maa nemlig ikke gerne gaa saadan, at Befolkningen kommer til at staa mistroisk over for hele Ordningen; thi for at den kan faa den fulde Betydning, maa Skolelægerne og Forældrene gaa Haand i Haand.

§ 9, Stk. 2, lyder saaledes, at der i større Byer eller for et helt Amt kan ansættes en Skoleoverlæge til at føre Tilsyn med Skolelægerne. Jeg vil dog mene, at Kredslæger og Amtslæger maa kunne føre det fornødne Tilsyn.

§§ 10, 11 og 12 indeholder de mere praktiske Regler angaaende Ordningens Gennemførelse, herunder den økonomiske Side af Sagen. Jeg kan helt og fuldt tiltræde disse Paragraffer.

§ 13 bestemmer, at Loven træder i Kraft den 1. April 1947 og skal være gennemført i alle Kommuner inden 1. April 1949. Der er saaledes levnet Kommunerne fornøden Tid til at gennemføre Loven.

Naar denne Lovgivning er ført ud i Livet og vi i Forvejen har Svangerskabslovgivningen og Lovgivningen angaaende Ansættelse af Sundhedsplejersker, og vi faar den Lov, som vi er vidende om den højtærede Indenrigsminister en af de første Dage vil fremsætte Forslag om, gaaende ud paa, at Børn fra Fødselen til den skolepligtige Alder faar Adgang til paa det offentlige Bekostning at blive undersøgt ved Læge, mangler vi kun at indføre en Ordning ved-